

De Beersberichten
is een uitgave van
de Koninklijke
Rederijderskamer
"Jan van Beers"

Januari 2014

23^e jaargang

Redactie:
Marjan Jansen,
Grarda Rensen

Eindredactie en
opmaak:
Grarda Rensen

Bewerking voor de
website:
Jozanneke de Groot

Sponsors:
Ridderschap Utrecht
Gemeente Utrecht
Stichting Turkowfonds

OP DE ROL

2014

Vrijdag 17 en zaterdag 18 januari
Eenakterfestival Karakter Baarn
Theater De Speeldoos,
Rembrandtlaan 35, 3741 TA Baarn
Aanvang: 20.00 uur

Zaterdag 15 maart
Voorjaarsevenement

Woensdag 14 mei
Algemene ledenvergadering

Zaterdag 14 en zondag 15 juni
31^e Internationaal Rederijders
Congres te Liedekerke, België

Zaterdag 20 september
Najaarsborrel

Vrijdag 7 en zaterdag 8 november
Najaarsvoorstelling

BESTUUR

Voorzitter

Rob Alblas
Mesdaglaan 2, 3941 CJ Doorn
alblas@vanmaeskantvos.nl

Secretaris

Joop de Groot
Donkeregaarde 66
3436 ZG Nieuwegein
Tel: 030-6032866
Joop.degroot@planet.nl

Artistieke zaken

Clari de Lieme
Kampstraat 2, 3741 AR Baarn
Tel: 035-5418281
c.lieme-berg@planet.nl

Productie en Leden- Administratie

Marjan Jansen
Kortelaan 49, 3601 HK Maarssen
Tel: 0346-570527
marjanj@hetnet.nl

PR & Communicatie

Grarda Rensen
Zwanenkamp 1088, Maarssen
Tel: 0346-286297
grarda_1205@live.nl

Penningmeester

Ria Keuker
Ijsbaankade 183, 1271 GC Huizen
Tel: 035-5243317
ria@coaching-keuker.nl

Representant van Beer's Los

Lisanne Verbeek
Uranuslaan 16, 3721 SC Bilthoven
Tel: 06-23526043
Verbeek_lisanne@hotmail.com

E-mail: info@janvanbeers.nl
Website: www.janvanbeers.nl

BEERSBERICHTEN

Koninklijke Rederijderskamer "Jan van Beers"

Opgericht 1 dec. 1861

Zinspreuk: 'Steeds Beter'

WINTER UITGAVE

* eenakterfestival *terugblik najaarsvoorstelling

Foto overzicht van de najaarsvoorstelling 'Los Zand' op

8 en 9 november 2013;

meer foto's en terugblikken verder in dit blad

Van de voorzitter.....

Het eerste bericht in het nieuwe jaar van de bestuurstafel begint met vele goede wensen voor alle rederijkers van “Van Beers”. Hopelijk komen alle verwachtingsvolle wensen die worden gekoesterd volledig uit!

Allereerst, namens het gehele bestuur, een woord van waardering voor de fantastische manier waarop zowel spelers als medewerkers de najaarvoorstelling ‘Los Zand’ op de planken hebben gezet, allen bedankt! Elders in dit blad leest u meer reacties.

Voor onze Kamer ligt er nogal wat klaar op de plank. Anders gezegd: velen van ons zullen het nodige te doen krijgen! Er wordt op korte termijn een eenakter opgevoerd onder regie van Clari de Lieme. Lees hierover meer in de Beersberichten!

De eerste stappen worden gezet om tot de concrete voorbereidingen van ons najaarsstuk te komen onder de bezielende regie van onze eigen Tonneke van der Sluijs. In deze fase kan in ieder geval worden opgemerkt dat er enthousiasme is over en met de spelers en het toneelstuk. Wij zien uit naar de opvoering in het tweede deel van dit jaar.

Onze evenementencommissie buigt zich over activiteiten die bedoeld zijn om de informele onderlinge contacten te bevestigen en te verstevigen. Als er bij u ideeën zouden zijn is er altijd de mogelijkheid om hierover met leden van de commissie contact te zoeken. Aarzel niet en laat van u horen!

In dit verband is vermeldenswaard dat uw bestuur zich de hersenen pijnigt om de statutair verplichte jaarvergadering zodanig te organiseren dat u deze vergadering in groten getale zult bezoeken. Help ons en in feite ook uzelf daarmee!

Ook voor dit nu nog jonge nieuwe jaar blijft uw bestuur, hopelijk samen met velen van u, alert aandachtig voor onze financiële versteviging, aantrekkelijkheid voor nieuwe leden en relevante aanvulling van onze literaire en taalkundig activiteiten en identiteit. Uiteraard blijft uw constructieve aanmoediging mede de voedingsbodem voor verdere invulling van “Van Beers”-activiteiten.

Een mooi, gezond en liefdevol 2014 gewenst door uw voorzitter en Bestuur.

Rob Alblas

Het crowdfunding project.

Het is als elk ander project, een idee wordt geboren, je bedenkt een plan van aanpak, je formuleert je doelstelling (in dit geval € 2.000,-), je gaat ermee aan de slag en dan..... . wachten op het eindresultaat.

Jullie hebben allemaal kunnen zien wat een fantastisch filmpje er, met veel enthousiasme, gemaakt is. Om 'live' te kunnen gaan moesten we zelf een startbedrag van € 100,- doneren. De eerste dagen ging het goed. In no time hadden we ca. € 500,- aan donaties binnen.

Daarna stagneerde het echter. Wat doe je dan als penningmeester.....je bedenkt een list. De dienstenveiling, die op papier meer dan € 1.000,- opgebracht had, moest nog betaald worden door de 'kopers'.

Na het vriendelijke verzoek om de betaling via onze 'Voor de Kunst' rekening te laten lopen, hadden we ineens bijna ons streefbedrag bereikt. Na aftrek van kosten en het in mindering brengen van de opbrengst van de dienstenveiling blijkt dat we d.m.v. het crowdfunding project netto € 675,- binnen gehaald hebben.

Toch weer een mooie aanvulling op de Jan van Beers begroting.

Ria en Roel Keuker

Oogst appels plukken

Bericht van Kees Beelaerts van Blockland aan de appelplukkers tijdens de najaarsborrel op 12 september jl.: "Mede dankzij jullie is er inmiddels een flinke hoeveelheid appelsap geperst, 700 liter en heerlijk van smaak. Als dank voor het plukken zou ik graag een paar liter aan jullie willen geven, hoe kunnen we dat organiseren?"

De evenementencommissie neemt contact op met Kees om te kijken hoe alles onder de betrokken bezoekers kan worden uitgedeeld.

Oproep – Oproep – Oproep – Oproep – Oproep – Oproep - Oproep

Graag willen wij een ieder die ideeën heeft betreffende poëzie/taal/muziek oproepen dit te laten weten via info@janvanbeers.nl. Alle inbreng is te allen tijde bijzonder welkom. Ook indien u zelf een tekst hebt die u graag geplaatst wilt hebben (gedicht, verhaal, anecdote etc.), kunt u dit melden op voornoemd e-mailadres. Beersberichten maken we niet alleen vóór elkaar maar ook dóór elkaar.

31e Internationaal Rederijkerscongres

zaterdag 14 en zondag 15 juni 2014 te Liederkerke in België

In 2014 heeft de 'Kamer van Rhetorica De Waag' de eer om het jaarlijks rederijkerscongres in Liederkerke te organiseren. Dit is zeer uitzonderlijk: ten eerste 'als jonge kamer' en ten tweede 'in een dorp'.

Normaal valt dit steeds steden te beurt zoals bijvoorbeeld Aalst, Antwerpen, Mechelen, Brussel, Gent, Breda, 'sHertogenbosch of Haarlem.

Alle rederijkerskamers uit Vlaanderen en Nederland zakken dit keer af naar Liederkerke voor een 2-daagse vol culturele en streekgebonden ontdekkingen.

Een belangrijk onderdeel van het congres is het meedingen naar de prijs van het 'rederijkersjuweel'. Dit is een wedstrijd met een opgelegd toneelwerk, dit jaar "Per auto" van Freddy van Besien.

Clari de Lieme heeft 'Jan van Beers' ingeschreven en gekozen voor formule B (eigen spelers en eigen regisseur). "Jan van Beers" speelt mee met de spelers Tonneke van der Sluijs, Piet de Laat en Gijs van Amstel onder regie van Clari. Het resultaat op zaterdagavond is een unieke voorstelling die door iedereen kan worden bijgewoond. De vakjury bestaat uit 3 personen.

Wie van plan is hier naar toe te gaan kan zich aanmelden via

info@janvanbeers.nl

Filosofie en Taal

**“Waarover men niet kan spreken, daarover moet men zwijgen”
Ludwig Wittgenstein (1922)**

In de *Tractatus logico-philosophicus* zet Ludwig Wittgenstein (1889-1951) zijn Afbeeldingstheorie van taal uiteen. Onze uitspraken hebben alleen betekenis als ze verwijzen naar mogelijke of bestaande feiten of toestanden in de werkelijkheid. Maar in poëtisch of religieus taalgebruik komt betekenis op een heel andere manier tot stand: het gaat er dan niet om wat er wordt gezegd maar om wat er wordt getoond (een gevoel, een morele waarde, een religieus beeld etc.)

‘Als men niet probeert om het onuitspreekbare uit te spreken, dan gaat er niets verloren’ zei Wittgenstein over een gedicht van Ludwig Uhland. ‘Maar het onuitsprekelijke is – onuitsprekelijk – in het uitgesprokene opgenomen.’

Dat doet denken aan wat Martinus Nijhoff schreef in zijn gedicht ‘Awater’ (1934): ‘Lees maar, er staat niet wat er staat.’

Awater is de titel van een verhalend gedicht (1934) van de Utrechtse dichter Martinus Nijhoff, dat wordt gerekend tot de klassieken der Nederlandse letterkunde. In ruim 270 regels wordt de zoektocht beschreven van iemand die na het overlijden van zijn broer op zoek is naar een reisgenoot en die denkt te vinden in de naamloze man die op zijn werk Awater wordt genoemd. Het motto van het gedicht is: "ik zoek een reisgenoot". Er bestaan vele interpretaties van het gedicht, maar men is het er wel over eens dat het een gevoel van stadse benauwenis én een verlangen naar verre, exotische streken uitdrukt.

Het gedicht bevat ook het adagium: "Lees maar, er staat niet wat er staat". Dit is jarenlang begrepen als een aanwijzing van de dichter dat poëzie anders moet worden gelezen dan dat wat er staat — dus meer is dan het "tussen de regels door lezen". De jongste opvatting is dat Nijhoff een woordgrap uit zijn jeugd citeerde: waterstaat = wat er staat. Als het al een oproep is, dan is het er één om dicht bij de tekst te blijven — de inhoud letterlijk te nemen.

**28e Eenakterfestival te Baarn op
vrijdag 17 en zaterdag 18 januari 2014
Aanvang: 20.00 uur**

DE NAZIT

door Jean Claude Grumberg

Vertaald uit het Frans door Eveline van Hemert

Regie: Clari de Lieme

Omdat de eenakter oorspronkelijk speelt in Parijs, werd het stuk aangepast aan een Nederlandse omgeving en vindt het plaats op een eenakterfestival dat grote overeenkomst vertoont met het jaarlijkse festival in de Speeldoos in Baarn. Er zat totaal geen lijn in de oorspronkelijke tekst, zodat Tonneke van der Sluijs deze in "hapklare" teksten gerangschikt heeft.

Korte inhoud:

Een aantal kennissen bespreekt het festival, waarvan ze zojuist de uitkomst van de jury hebben gehoord. Een paar van hen zijn zelf lid van een amateurvereniging. Het gesprek gaat uiteraard over de uitkomst maar ook over allerlei andere zaken, zoals de stoelen, het weer en waar ze nog even iets zullen gaan eten. Maar wie goed luistert, hoort ook veel minder onschuldige onderwerpen, zoals geggiffel over homoseksualiteit, de kwaliteit van de muziek en de joodse schrijver, die maar niet los schijnt te komen van zijn oorlogsverleden.

De gesprekken worden gevoerd door de spelers:

Marijke Dashorst, Karen Hofstee, Berry Hupsel, Nore Klok, Piet de Laat, Tonneke van der Sluijs en Eveline du Croo als medewerker van de schouwburg.

Locatie: Theater De Speeldoos, Rembrandtlaan 35, 3741 TA Baarn

Kaartverkoop: www.speeldoosbaarn.nl of aan de theaterkassa van

De Speeldoos (tel.nr: 035-5418050) ma t/m vrij van 10.00-13.00

uur of op de dag zelf, voorafgaand aan de voorstelling.

Gezien: "Los Zand"

Zoals ik altijd eerst doe als ik een toneelstuk ga zien, is speuren op internet. Daar vind je interessante informatie over schrijvers, acteurs en voorstellingen. Zo ook Los Zand.

In het woordenboek wordt "los zand" eigenlijk vertaald naar "chaotisch", duidend op een chaotisch gezin met gescheiden ouders, waarbij de kinderen heen en weer geslingerd worden. Chaotisch is het gezin uit Los Zand wel te noemen in al zijn facetten. Bovendien komen er zoveel onderwerpen, zelfs zeer eigentijdse, tegelijk aan de orde dat je er een beetje van duizelt. Het toneelstuk van Annie M.G. Schmidt werd dan ook niet zo aardig ontvangen destijds. Annie snapte dat eigenlijk wel! Ja, in die tijd, we schrijven wel 1989! Toch deden er toen grootheden aan mee, waaronder Sigrid Koetse, Kitty Courbois, Netty Blanken e.a. Annie schreef dit stuk voor het gesubsidieerde toneel. Kom daar nu nog maar eens om tegenwoordig. "Gesubsidieerd"! "Crowd-funding" luidt de boodschap!

Wat zou ze opgekeken hebben als ze in het "Vorstelijk Complex" in de zaal had gezeten op 8 en 9 november jl. We schrijven inmiddels 2013 en hebben een fantastische regisseur, René Retèl en natuurlijk de idem acteurs, actrices en alles wat daar onherroepelijk mee samenhangt. Wat een voorrecht om in een tot twee keer toe bijna uitverkochte zaal getuige te mogen zijn van zo'n prachtig toneelstuk.

Het begon al met het mooie decor en de hilarische liftscènes, waar mensen in- en uitliepen. De Turkse schoonmaakploeg, opgejut door een afschrikwekkend soort slavendrijver gespeeld door Piet de Laat, je ziet het voor je, waarom zouden ze zich ook uitsloven voor een hongerloontje.

Dat hij later met een Afrikaans beeld uit deze lift struikelde in een opgewonden standje, werkte op mijn lachspieren. Hij moet wel zeer gecharmeerd zijn geweest van dit kunstwerk waarbij hij één borst krampachtig in zijn vuist klemde en de weg naar de uitgang volkomen kwijt was! De zoon van Winnie, Gerrit, vertolkt door Bertram Rigter,

die met een hoge stem het woord “pot” nauwelijks uit durfde te spreken. Mijn moeder “pot”, hoe is het mogelijk!

Boos werd hij op de journalist Oszman, op ludieke wijze neergezet door Emile Evertsen, die de “welverdiende” erehaag voor zijn vader bijna in stukken schoot en durfde rond te bazuinen, dat zijn zogenaamde integere vader zich ophield met duistere praktijken o.a. foetussen manipuleren in Afrika. Zijn secretaresse Annebet, een rol weggelegd voor Karin Trap, wist dat overigens cynisch genoeg al heel lang en zag daar liefdadigheidswerk in, ze deed er vrolijk en aangeschoten nog een schepje boven op.

Dat gold niet voor zoon Gerrit, rottige verhalen verspreiden over zijn knappe integere papa, daar ging hij een stokje voor steken, deze arrogante journalist een lesje leren. Opsluiten dat tuig!

De opstandige alternatieve dochter Suzan gespeeld door Lisanne Verbeek, die haar moeder Winnie, een prachtige rol voor Hermien van 't Blik, neerzette als een soort Miss Bouquet, die nogal veel ophad met uiterlijk vertoon en zich wilde verplaatsen richting Ardennen in een dure Mercedes op weg naar een festijn met wild zwijn op het menu.

Walgelijk vond ze het, haar vader dwingen tot uiterlijk vertoon en carrière maken. Dan de vriend van Suzan, Jaap, vertolkt door Peter Tusveld, werken is voor de armen, dat deed hij niet, verspilling van de tijd, het leven is een groot feest, waarbij de vriendin van Winnie even tussen neus en lippen door aangaf dat hij wèl teerde op het fortuin van zijn vermogende schoonpapa. De vriendin van Winnie, Saar, heel mooi vertolkt door Tonneke van der Sluijs. Het ontroerende stel dat niet met en niet zonder elkaar leek te kunnen. Het schilderstalent van Saar dat breed uitgemeten werd, maar liefs twee olijfbomen had ze geschilderd in haar geliefde Provence, het vakantieverblijf van de twee hartstochtelijke vriendinnen.

De vis die na lange tijd begon te stinken, symbolisch misschien voor het verhaal. Niets was wat het leek. Overal zat een luchtje aan! Er werd gefeest in een aparte zaal omdat de huldiging op zich liet wachten.

Zat de man van Winnie werkelijk in de gevangenis of echt in de file?
Een ogenschijnlijk gelukkig gezin.

Maar schijn bedriegt en maakt slachtoffers. De nerveuze voorzitter “de Groot”, gespeeld door Gert Jaap Das, die heldhaftig de vergeten consumptiebonnen uitdeelde en trachtte zijn eigen kalmte te bewaren! Hij werd dan ook bestookt met de lachsalvo’s vanuit het publiek.

Het paste allemaal waanzinnig goed in elkaar, lachwekkend en ernstig tegelijk. De congresgangers die uit de lift kwamen met hun vergaarde spullen in de welbekende “het is gratis” tasje. Subtiel, de tupperware party die overduidelijk succesvol leek beëindigd, gezien de uitstekende verkoopresultaten, die hun armen bedekten, hilarisch echt voor wie het ooit heeft meegemaakt met een hoog huishoudbeursgehalte!

Het lesbische stel Winnie en Saar, dat de eindstreep niet haalt omdat Winnie uiteindelijk toch voor haar man kiest. Gewenning hè.

Gewenning, herkenbaar? Wie zal het zeggen? Twee ossen voor een ploeg, die hun werk iedere dag weer doen, heen en terug, heen en terug in hetzelfde ritme en de sleur omarmen.

Wie het spel niet gezien heeft, heeft véél gemist.

Het uiteindelijke verhaal klopte volkomen, wie had dat gedacht bij de titel “Los Zand”.

Ik voelde mijzelf bevoorrecht om van de doorloop te genieten, maar vooral ook om getuige te zijn van twee avonden prachtig acteertalent van iedereen inclusief de spelers die ik niet bij naam genoemd heb en ik denk velen met mij. Met een staande ovatie van de toeschouwers, een welverdiend applaus keerden we na een mooie nazit huiswaarts!

Bravo en dank je wel. Hou de vaart erin in het nieuwe jaar.

Dan blijven we genieten van jullie toneelspel!

Ans de Groot, bezoeker

PJNG... ZOEF...

Beste Beersen,

Marjan heeft mij gevraagd een kort stukje te schrijven over mijn impressies en ervaringen met mijn toetreding tot Jan van Beers. Hier gaat een korte geschiedenis aan vooraf.

Mijn eerste en tot mijn lidmaatschap van Jan van Beers eveneens laatste toneeloptreden dateert uit mijn middelbare schooltijd. Daar werden wij als klas tot proefmonsters gebombardeerd ten behoeve van studenten van Middelloo, een opleidingsinstituut voor kunstzinnige vakken in Amersfoort, dat als eindexamenproject een toneelstuk repeteerde.

Het stuk speelde zich af in een spookachtig kasteel en mijn rol was die van jong meisje (matrozenpakje en pruik met 2 vlechtjes) dat samen met haar moeder (gespeeld door mijn beste vriendinnetje) het kasteel om redenen die ik niet meer weet, bezochten.

Daar mijn vriendin natuurlijk veel ouder moest lijken, werd zij uitgedost in het lelijkste mantelpakje dat ik ooit heb gezien en zij droeg veel te grote lompe schoenen die mij elke keer als zij opkwam in de lach deed schieten. Zo ook op de uitvoering, die wel 10 minuten korter duurde dan de bedoeling was, daar ik geheel niet aan mijn tekst was toegekomen aangezien ik overmand werd door de slappe lach. Gelukkig viel dit nauwelijks op daar ik toch een jong meisje speelde, dat in de regel veel giechelde, dus ik was prima gecast.

Via mijn goede vrienden Hans Willem en Eveline maakte ik kennis met Jan van Beers en heb ik de najaarsvoorstellingen de afgelopen jaren bijna allemaal bijgewoond. Zij maakten mij enthousiast en ziedaar een herkansing om mijn toneelaspiraties alsnog nieuw leven in te blazen met wel vier rollen in "Los Zand".

Tijdens de repetities is het nauwelijks voor te stellen wat er van het in te studeren stuk uiteindelijk terecht komt. Je moet wel wat fantasie hebben om in twee gekantelde tafels, met een ruimte ertussen, een liftdeur te zien. En hoe gaat dat worden met het ping geluid van het

liftbelletje en de regisseur die een paar seconden later zoef roept? En hoe komt dat “select gezelschap van liftspelers in verscheidene hoedanigheden” over op het publiek?

Maar het werd leuk mede door het prachtig decor, gemaakt door Steven van den Berg en Kors Meerveld en door Eveline en Karen omgetoverd tot een heuse lobby. En ja, we zagen het zelf wel niet maar aan de reacties van het publiek was te merken dat het opkomen van de liftspelers er leuk uitzag.

Ik had wel heel veel rollen o.a. participant van een communicatie cursus, die daar niets van opgestoken had want er werd niet met elkaar gecommuniceerd en ieder liep iets met zijn of haar mobieltje te doen. Ik had zelfs tekst! (Eh, ja oh). Vervolgens de huisvrouwen - “Tupperware”- groep, waar ik bij de eerste voorstelling de opkomst miste daar we nog gezellig in de kleedkamer zaten te kletsen. De arrestatie van dhr. Doekjes, in heus politiepak met handboeien en al en ook weer met tekst: “komt u nu maar mee meneer”. En dan nog eens als vernissage/feestganger. Wel veel hoor voor een beginneling.

Op de repetities hing een ontspannen en gemoedelijke sfeer, niet alleen door onze vrolijke en kundige regisseur René Retèl maar ook door de hoofdrolspelers, voor wie ik een diep respect koester. Zeker nu ik in de eenakter “sta” die Clari met ons aan het repeteren is en waarbij ik wél veel tekst moet leren. Hoe krijg ik het in mijn hoofd??

Ieder speelde de sterretjes van de hemel en met name het spel van Lianne in de rol van de obstinate Suzan kwam zeer authentiek over. Het werden twee leuke voorstellingen en ook het applaus halen was een leuke ervaring, temeer daar mijn vriendje die in de zaal zat mij, alsof ik de diva van de avond was, een bos bloemen toewierp! Al met al een leuke hobby erbij met leuke bijzondere nieuwe toneelvrienden. Ik hoop dat de lijfspreuk van de Van Beersen “Steeds Beter” (“Steeds Leuker”?) ook op mijn toekomstige bijdragen van toepassing zal zijn.

Ik wens alle Van Beersen een gezond en vrolijk Nieuwjaar toe!

Berry Hupsel-Kluit, speler

“Los Zand” (slot)

Alweer een succes!

Bezoekers hebben genoten van de uitvoering “Los Zand” van Annie M.G. Schmidt en natuurlijk van de prestaties van de hen bekende speler en/of medewerker.

Inmiddels mag duidelijk zijn dat vele avonden trouw en hard gewerkt en gerepeteerd is. Dit alles met plezier en in een hele goede sfeer. Er waren ook nieuwkomers “in het spel”, voor hen toch voor het eerst een optreden voor publiek.

Voor aanvang van het toneelstuk zong het dameskoor Marimba uit Hilversum in de foyer van het theater heel prachtig een aantal liedjes, onder andere van Annie M.G. Schmidt. Hierdoor kwam de (meer)stemming bij binnenkomst er al in.

Het decor was weer indrukwekkend. Tot op het laatste moment blijft het spannend of alles wel gaat werken...gaat de liftdeur wel open/dicht....gaan de handboeien van de gearresteerde boef wel open (wat tijdens een repetitie een probleem was...) enz.enz.

Op de vorige pagina's hebt u reeds de ervaring van een bezoeker en een medespeler kunnen lezen.

Piet de Laat, onze duizendpoot, maakt weer een DVD waarop een prachtige compilatie van de foto's die met name door zoon Driek zijn gemaakt. Ieder jaar een artistieke en dierbare herinnering aan de uitvoering.

René Retèl wist weer een uitstekende voorstelling op de planken te zetten. Het resultaat hing absoluut niet als “los zand” aan elkaar.

Kortom: alle bewondering voor iedereen.

Op naar de volgende voorstelling.

Hopelijk weer voor een goed gevulde zaal met niet alleen voornamelijk

familie/vrienden/kennissen van de hele cast, maar hopelijk ook met vele overige bezoekers die uit ervaring waardering hebben voor de geleverde spelprestaties en “Jan van Beers” een warm hart toedragen en dus blijven komen kijken.

Iedereen mag weer rekenen op twee gezellige Beersavonden op 7 en 8 november 2014.

Marjan Jansen, productie.

